

Han uppfann fiskegrejor i fängelse

Norrmannen Asbjörn Hörgård var tysk krigsfånge under andra världskrigets sju sista månader. Satt i ensamcell på Vollan men klarade sig bättre än de flesta tack vare ett brinnande intresse för — sportfiske.

Reportage: Görgen Wallin

□ □ Hörgård, namnet låter välbekant och ljuvt särskilt i flugfiskarens öron. Och inte är det så konstigt. Från Hörgårds i Trondheim hämtar många finsmakare en del av utrustningen. Då främst sina splitcane-spön och laxfiskerullar.

Men hur kunde då sportfisket vara Asbjörn till hjälp i den tyska fångcellen?

Förklaringen är denna: Asbjörn Hörgård fortsatte att uppfinna fiskredskap under sin tid i fängelset — även om det var svårare än vanligt. Han lyckades smuggla in en blyertspenna — och papper tog han varje gång han fick tillåtelse göra toalettbesök.

Uppfinningar på toalett-papper

Asbjörn Hörgård hade redan när han sattes i ensamcell gjort massor av uppfinningar, men han hade flera i huvudet den dag han greps. Det var det som hjälpte honom genom svårigheterna.

Resultat blev det också — 56 nya sportfiskeartiklar nedritade på toalettpapper (!), artiklar som efter kriget tillverkades och i en del fall blev stora säljsuccéer.

Originalritningarna? Jodå, de finns kvar — på toalett-papper i en väl inlåst liten pärm.

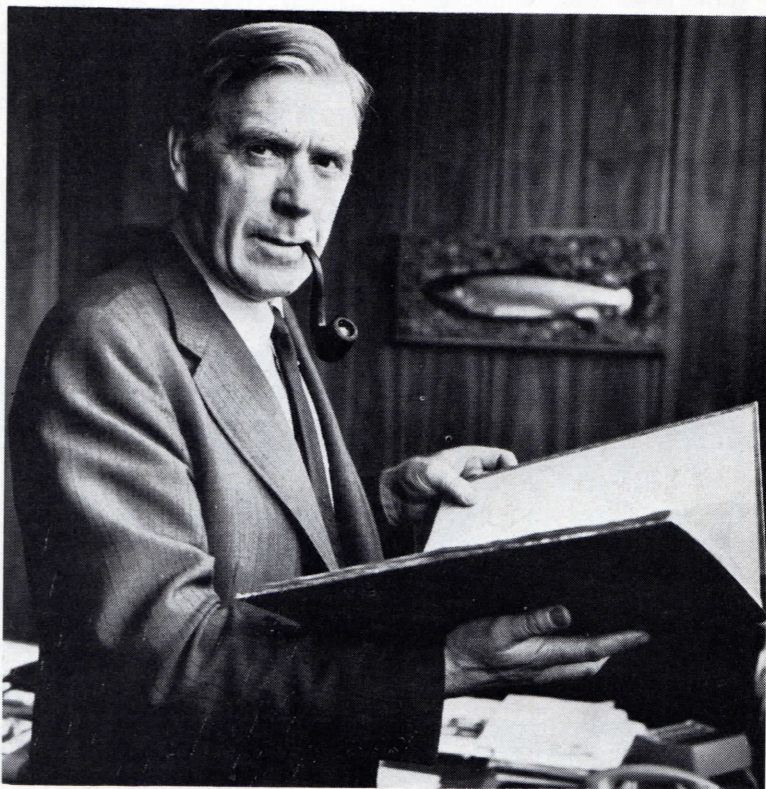
Asbjörn Hörgård har lärt sitt jobb från grunden. Började 1933 med 200 kronor på fickan och en hyvelmaskin som han gjort själv av bl a delar från en cykel.

Asbjörn Hörgård luftar inte alltför ofta det här albumet. Det innehåller 56 uppfinningar nedtecknade på toalettpapper i ett tyskt fängelse. Där finns fortfarande saker som väntar på sin tur i produktionen vid fiskredskapsfabriken i Trondheim.

Av sina enda skidstavar gjorde han första splitcane-spö't och det blev så effektivt att fortsättningen var given. Det blev splitcane för nästan hela slanten, och lax och öring fick en mycket komplicerad tillvaro där dessa spö'n användes. De visade sig hålla högt ställda anspråk. Och det bästa — de höll även för stor fisk.

Har man sett hur dagens splitcane-spön tillverkas, så förstår man också varför de är bra — om de sköts rätt. Precisionen vid hoplimningen är högsta tänkbara. Och limmet som används är en välbevarad hemlighet.

Allt görs i Hörgårds nya fabrik på stora industriområdet i Trondheim, där Hörgård för övrigt också driver fiskeskola på tomten. En alldeles ny

kastbassäng är i det sammanhanget till god nytta.

En hälsning

Asbjörn Hörgårds syn på natur och fiske har inte ändrats sedan den dag han övergav kontoristyrket för att helt ägna sig åt fabricering. Här en hälsning från honom:

”Det pratas så mycket om natur, om att ta vara på de resurser av fri och orörd natur vi har. Det är bra. Men naturen finns där för att vi skall bruka den. Den finns där för rekreation och avkoppling — för att ge tillvaron en annan dimension.

Vi måste lära våra barn att sätta värde på den rikedom, ta dem med ut i naturen och låta dem få uppleva den.

Några av oss får den rikaste naturupplevelsen i sällskap med fiskespö't. Även det bör våra barn få ta del av.

Dålig utrustning slutar dock ofta i förargelse. Upplevelsen ödeläggs. Därför måste utrustningen vara bra —men den skall vara ett medel — inte ett mål.

Låt barnen få ta del av din fiskeglädje. Den blir alltid större när man har någon att dela den med.”

Ingen kan väl ha något att invända mot dessa visdomsord.

Succépirk

Asbjörn Hörgård är ingen jättestor fiskredskapsfabrik i Norge, men den har ett grundmurat rykte om sig för kvalitet. En rundvandring i fabriken ger belägg för att det är viktigare att det tar tid att tillverka ett splitcane-spö och att det blir bra, än att det går snabbt och snart kommer en reklamation.

Men tro nu inte att det bara är splitcane-spön i Hörgårds katalog. Sortimentet av övriga spön är stort. Och hela Mitchellprogrammet finns med på rullsidan. Sedan skall inte glömmas Hörgårds största succé genom tiderna — Stingsilda, en torskipirk som åtminstone ingen fiskande norrman vill vara utan.

Bland nya och inte så länge provade produkter kan nämnas nymfer i plast och en tubfluga.

Det är här Norges största laxar tas, i Nidälven bara ett stenkast från Asbjörn Hörgårds fabrik. 25,2 kg vägde 1974 års rekordlax. Det var Tor Hansen, Trondheim, som tog den på en vobbler.

Åtminstone plastnymferna har funnit många anhängare bland dem som sportfiskar lax på norska sidan Kölen.

Dessutom finns den nya sjöfiskerullen med spö som när Asbjörn själv provade den ute i bukten genast resulterade i en 58-kilos storkveite (hälleflundra). Den serverades förresten dagen därpå när Asbjörn fyllde jämna år och hade bjudit in vänner och bekanta. Färsk så den nästan sprattlade ..

Det här med havsfiske är dock inte helt i Asbjörn Hörgårds smak. Han gillar laxfisket mer än allt annat, och då laxfisket i Stjördalselva. Det är där han firat sina största triumfer, även om den där riktigt storabiten fortfarande låter vänta på sig. Men den finns där, det vet Asbjörn ... ■

Det här är en av Asbjörn Hörgårds stoltheter — den kastbassäng han anlagt på fabrikstomten. Utnyttjas den inte för egna tester så pågår Hörgårds egen fiskeskola där. Den är bara några månader gammal men har redan tjänat in vad den kostade i tillverkning, anser Hörgård. Mått: 15x8 meter. Djup: ett par-tre decimeter. Den har gjorts även för att blåsa liv i castingsporten i Trondheim.

